

Хмельницький
2017

Актуальні проблеми дошкільної освіти в Україні

збірник наукових праць

Випуск 14
Частина I

Міністерство освіти і науки України
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія
Факультет дошкільної освіти
Кафедра дошкільної педагогіки, психології та фахових методик

Актуальні проблеми дошкільної освіти в Україні

Збірник наукових праць

Випуск 14

Заснований в 2005 році

Хмельницький
2017

УДК 373.21 (477) (082)

ББК 74.1 (4 Укр)

А – 43

А 43 Актуальні проблеми дошкільної освіти в Україні: збірник наукових робіт / Укладачі Гончар Н.П., Зданевич Л.В., Машкіна Л.А., Пісоцька Л.С. – Хмельницький: ХГПА, 2017. – Вип. 14. – 211 с.

У збірнику «Актуальні проблеми дошкільної освіти в Україні» опубліковано матеріали наукового пошуку науково-педагогічних, педагогічних працівників та студентів.

Збірник містить статті теоретичного і експериментального характеру науковців, викладачів, педагогів дошкільних навчальних закладів, слухачів магістратури та студентів зі спеціальності «Дошкільна освіта» під науковим керівництвом професорсько-викладацького складу.

Редакційна колегія

Пісоцька Леоніда Станіславівна – кандидат педагогічних наук, доцент, голова

Зданевич Лариса Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор, заступник голови

Машкіна Людмила Андріївна – кандидат педагогічних наук, доцент, відповідальний редактор

Гончар Наталія Петрівна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри дошкільної педагогіки, психології та фахових методик, комп'ютерний редактор

Рекомендовано до друку рішенням кафедри дошкільної педагогіки, психології та фахових методик (протокол №3 від 17 жовтня 2017 року)

© Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія, 2017

© Факультет дошкільної освіти, 2017

© Кафедра дошкільної педагогіки, психології та фахових методик, 2017

СЕКЦІЯ 1
ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ІННОВАТИКИ

Бугайчук Аліна Андріївна,
слухач магістратури,
Хмельницька гуманітарно-педагогічна
академія, м. Хмельницький

Науковий керівник: *Машкіна*
Людмила Андріївна,
кандидат педагогічних наук, доцент
Хмельницька гуманітарно-педагогічна
академія, м. Хмельницький

ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ
СУЧАСНОЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Інновації в педагогіці пов'язані із загальними процесами у суспільстві, глобальними проблемами, інтеграцією знань і форм соціального буття. Нині створюється нова педагогіка, характерною ознакою якої є інноваційність – здатність до оновлення, відкритість новому.

За своїм змістом, формами і методами освіта не є незмінним, закостенілим феноменом, адже вона весь час реагує на нові цивілізаційні виклики, суспільні реалії, враховує тенденції, перспективи розвитку людства, національного буття народу.

Головними недоліками традиційної системи освіти, в тому числі дошкільної є породжені нею невміння і небажання дітей вчитися, несформованість ціннісного ставлення до власного розвитку та освіти. Подолання кризи сучасної освіти можливе завдяки інтенсивному реформуванню її відповідно до вимог часу, у процесі формування принципово нової системи загальної освіти, яка поступово замінюватиме традиційну.

Найзначущішою особливістю сучасної системи освіти є співіснування двох стратегій організації навчання – традиційної та інноваційної. Терміни «традиційне (нормативне) навчання» та «інноваційне навчання» запропоновані групою вчених у доповіді Римському клубу, який звернув увагу світової наукової громадськості на неадекватність принципів традиційного навчання вимогам сучасного суспільства до особистості, її пізнавальних можливостей. Інноваційне навчання трактувалось у ній як процес і результат

Зазначимо, що вимоги педагога до мети, змісту, методів і засобів навчання здебільшого збігаються з сучасними вимогами дидактики, а тому мають практичну цінність і можуть застосовуватися в сучасній системі дошкільного навчання.

Список використаних джерел:

1. Батьо М.З. К.Д.Ушинський про специфіку мовленнєвої та художньо-мованнєвої діяльності дітей дошкільного віку /Науковий вісник Мелітопольського Університету. Серія Педагогіка. – С.267-273.
2. Богуш А. М. Українське народознавство в дошкільному закладі : [навч. посібник] / А. М. Богуш, Н. В. Лисенко. – К.: Вища школа, 1994. – 398 с.
3. Войтко В. І. К. Д. Ушинський як учений [у кн. «Педагогічні ідеї К. Д. Ушинського»] / В. І. Войтко. – К.: Вища школа, 1974. – С. 5-37.
4. Грищенко М. М. К. Д. Ушинський (До 150-річчя з дня народження) / М. М. Грищенко. – К.: Знання, 1974. – 62 с., с. 35
5. Лордкипанидзе Д. О. К. Д. Ушинський – класик російської педагогіки / Д.О.Лордкипанидзе [у кн. «Педагогічні ідеї К. Д. Ушинського»]. – К.: Вища школа, 1974. – С. 72-86.
6. Обідець Т. В. Ушинський про зміст та організацію навчання в початковій школі //Педагогіка К. Д. Ушинського: історія та сьогодення : матеріали обласної науково-практичної конференції (15 травня 2014 року, м. Херсон) : у 2-х ч. – Ч. 2 / за ред. Комнарць Т. В., Кузьменка В. В. – Херсон : КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2014. – С.51-56.
7. Ушинський К. Д. Вибрані педагогічні твори / К. Д. Ушинський [у 2-х т.].– Т.2. Людина як предмет виховання: Досвід педагогічної антропології / Під ред. В. М. Столетова. – К.: Радянська школа, 1983, – 358 с.
8. Ушинський К. Д. Рідне слово: книга для дітей і батьків / К. Д. Ушинський. – Новосибірськ : Дитяча література, 1999.
9. Ушинский К. Д. Педагогические сочинения / К. Д. Ушинский [в 6 т.]. – Т.4 / Сост. С. Ф. Егоров. – М.: Педагогика, 1989. – 528 с., с. 238.
10. Ушинский К. Д. Собрание сочинений в 11 томах / К. Д. Ушинский. – Т. 6. – М.-Л.: Изд-во АПН РСФСР, 1949. – 447 с., с. 241

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ІННОВАТИКИ

<i>Бугайчук А.А., Машикіна Л.А.</i> Інноваційні тенденції розвитку сучасної дошкільної освіти	3
---	---

СЕКЦІЯ 2

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

<i>Бербеничук Н.А., Скоморовська І.А.</i> Інноваційність в дошкільній освіті як шлях її модернізації	7
<i>Варга І.В., Попович О.М.</i> Впровадження інноваційних педагогічних технологій у практику роботи дошкільних навчальних закладів	12
<i>Федунків А., Кирста Н.Р.</i> Необхідність інтерактивного навчання на сучасному етапі	15

СЕКЦІЯ 3

ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ДОШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ

<i>Баськова О.А., Алешко В.Ф.</i> Використання екологічних проєктів в процесі організації екскурсій в природне довкілля ...	19
<i>Бугайчук А.А., Пісоцька Л.С.</i> Використання ейдетики в процесі підготовки дітей до школи	24
<i>Вендера К.В., Гончар Н.П.</i> Формування навичок здорового способу життя дітей середнього дошкільного віку засобами фізкультурно-оздоровчих технологій	28
<i>Гвоздь І.Ю., Найда Р.Г.</i> Інтерактивні методи навчання як засіб формування комунікативно-мовленнєвої взаємодії дітей старшого дошкільного віку	32
<i>Герелей О.О.</i> Організація «оповідальних годин» за педагогічною спадщиною С.Ф.Русової в роботі з дітьми дошкільного віку	36
<i>Демчишина О.В.</i> Розвиток творчої особистості дошкільників на основі використання технології теорії розв'язань винахідницьких завдань	40
<i>Жердецька Д.І., Гончар Н.П.</i> Розвиток словесної творчості старших дошкільників засобами інтерактивних технологій	45
<i>Засипко І., Кузенко О.</i> Естетичне виховання дітей старшого дошкільного віку засобами декоративно-ужиткового мистецтва Гуцульщини	49
<i>Киндюк М.Д., Ватаманюк Г.П.</i> Сучасні технології розвитку мовлення дітей дошкільного віку: сутність і зміст	53
<i>Киричук С.О., Сергеева З.П.</i> Формування у старших	

дошкільників системи знань про навколишнє засобами концептуальних карт та карт розумових дій.....	58
Куриця В.В., Рего Г.І. Вплив розвивального середовища на організацію театралізованої діяльності дітей дошкільного віку ..	63
Левандовська Н.Є. Застосування прийомів мнемотехніки в системі занять з розвитку зв'язного мовлення дітей із загальним недорозвиненням мовлення	67
Ложко І.А., Федчишина Т.А. Використання інноваційних здоров'язберігаючих технологій у фізичному вихованні в умовах ДНЗ	73
Мазур А.О., Сас О.О. Використання методу моделювання у процесі ознайомлення з художніми творами дітей дошкільного віку	78
Марченко В.О., Гончар Н.П. Казкотерапія як засіб розвитку експресивного мовлення дітей старшого дошкільного віку	82
Машкіна Л.А. Теоретичні засади інноваційної технології «Йена - план» Петера Петерсена	85
Нестерова Е.О., Дронова О.О. Компетентнісний підхід у педагогічній технології художньо-естетичного розвитку дошкільників	89
Олійник А.І., Гончар Н.П. Розвиток мовленнєвої творчості старших дошкільників засобами ТРВЗ.....	93
Підгурська А.І., Ватаманюк Г.П. Формування пізнавальної активності дошкільників шляхом впровадження в освітній процес інноваційних методик і технологій	97
Пахарчук М.С. Інноваційні методики для роботи з дітьми дошкільного віку на теренах Європейського Союзу	101
Позинькевич Н.І. Особливості змісту навчання в контексті вальдорфської педагогіки	105
Рего О.Ю., Рего Г.І. Тривожність підлітків та її подолання арт-терапевтичними засобами	109
Тимчишин Л.В., Ватаманюк Г.П. Особливості змісту технологій навчання дітей читати Глена Домана і Миколи Зайцева	114
Чемес Г.С., Тарашевська О.В. Екологічна стежина, як інноваційний засіб ознайомлення дошкільників з природою	119

СЕКЦІЯ 4

ІННОВАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Доротюк Ю.О., Ватаманюк Г.П. Гуманістична спрямованість діяльності педагога у Монтессорі-педагогіці –

виклик сучасності	123
Кащук К.В., Гончар Н.П. Формування здоров'язбережувальної компетенції в майбутніх вихователів ДНЗ	127
Рудик А.М., Онофрійчук Л.О. Інноваційні підходи у підготовці майбутніх вихователів до роботи з дітьми-логопатами	132
Савко Л.М., Попович О.М. Готовність до інноваційної діяльності як складова професійної компетентності сучасного вихователя	137
Тюріна А, Сас О.О. Підготовка майбутніх вихователів до професійної діяльності шляхом використання інтерактивного методу «дерево рішень»	140
Федчишина Т.Л. Медіаосвіта у підготовці майбутніх фахівців дошкільної освіти	144
Шкваровська Ю.О., Онофрійчук Л.О. Інтерактивні технології як один з аспектів підготовки майбутніх вихователів	147
СЕКЦІЯ 5	
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	
Богомолова Ю.І., Софіян Л.Г. Досягнення успіху старшими дошкільниками в ігровій діяльності	152
Боровікова Л.А. Засоби національно-патріотичного виховання у логопедичній роботі з дітьми	154
Вовчок В.М., Рего Г.І. Педагогічна просвіта батьків як основа вдосконалення сімейного виховання	159
Гонда О.В., Розгон В.В. Підготовка вихователів до екологічного виховання дітей дошкільного віку	163
Долішна І.В., Сігінішина Г.Й. Чергування старших дошкільників у куточку природи	168
Іванчук Л.В. Природа – цілюще джерело	173
Майдич М.М., Рего Г.І. Психологічна компетентність майбутнього вихователя як складова його педагогічної майстерності	177
Мандибура М.О., Савченко М.С. Розвиток у дітей дошкільного віку інтересу до творів образотворчого мистецтва	181
Рудик А.М., Савіцька Г.І. Особливості організації інклюзивного навчання в дошкільному навчальному закладі	185
Фалюта Х., Мацук Л.О. Формування професійно-педагогічної компетентності у діяльності педагога	189
Федонюк С.П., Миськова Н.М. Трудове виховання дітей старшого дошкільного віку шляхом ознайомлення з професіями дорослих	193
Чмола Т.Р. Експериментально-дослідницька діяльність як елемент пізнавальної діяльності дошкільника	198

Широкаї М.А., Рого Г.І. Погляди К.Д.Ушинського на навчання дітей дошкільного віку 203

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Хмельницька гуманітано-педагогічна академія
Факультет дошкільної освіти
Кафедра дошкільної педагогіки, психології та фахових методик

Науково-методичне видання

Збірник наукових праць

17 жовтня 2017 року

А 43 Актуальні проблеми дошкільної освіти в Україні: збірник наукових робіт / Укладачі Гончар Н.П., Зданевич Л.В., Машкіна Л.А., Пісоцька Л.С. – Хмельницький: ХГПА, 2017. – Вип. 14. – 211 с.

Відповідальні за випуск – Пісоцька Л.С., декан факультету дошкільної освіти, кандидат педагогічних наук, доцент; Зданевич Л.В., завідувач кафедри дошкільної педагогіки, психології та фахових методик, доктор педагогічних наук, професор

За зміст статей і правильне цитування відповідальний автор

Комп'ютерний набір та оформлення: Гончар Н.П.
Відповідальний редактор: Машкіна Л.А.

Надруковано з оригінал-макетів авторів

Набір здійснено в інформаційно-методичному центрі
зі спеціальності «Дошкільна освіта»
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

29013, м. Хмельницький, вул. Проскурівського підпілля, 139

Варга Іванна Василівна,
студентка бакалаврату,
Мукачівський державний університет,
м. Мукачево

Науковий керівник: **Попович
Оксана Михайлівна,**
кандидат педагогічних наук, старший
викладач
Мукачівський державний університет,
м. Мукачево

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРАКТИКУ РОБОТИ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Метою державної Національної програми «Освіта» («Україна XXI ст.») є виведення освіти в Україні на рівень розвинутих країн світу, що можливо лише за умов відходу від авторитарної педагогіки і впровадження сучасних педагогічних технологій [1].

Розвиток дошкільної освіти вимагає новітніх методів і форм навчальної комунікації для розв'язання освітніх завдань. Цей розвиток характеризуються переходом від традиційної моделі виховання до розвивальної конструктивної моделі, який орієнтований на досягнення певного результату. Тому пріоритетним завданням, на сьогоднішній день, є використання інноваційних педагогічних технологій у навчально-виховному процесі.

В Законі України «Про інноваційну діяльність» визначені правові, економічні та організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні, зокрема і в освітній галузі, а отже, спрямований на підтримку розвитку не лише економіки, а й освіти, науки, культури держави інноваційним шляхом. Закон дає визначення низки плюсових термінів та правильне, адекватне їхньому значенню вживання. Це допоможе правильно організувати і скеровувати інноваційну та експериментальну діяльність [2].

Інновацію освіти в Україні розглядають низка сучасних вчених. Кожен з яких розглядає цей процес по-своєму: як процес створення, поширення і використання нових засобів (нововведень) для розв'язання тих педагогічних проблем, які досі розв'язувалися по-іншому (О. Савченко); як «комплексний, цілеспрямований процес створення, поширення і використання новацій» (Л. Ващенко); як результат (продукт) творчого пошуку або особи колективу, що відкриває

принципово нове в науці й практиці, як результат народження, формування і втілення нових ідей (В. Паламарчук); як процес і кінцевий результат інноваційної діяльності (О. Попова); як процес оновлення чи вдосконалення теорії і практики освіти, який оптимізує досягнення її мети (А. Даниленко); як нововведення, новаторство, створення нового, суспільно значущого продукту діяльності людини, який узагальнено характеризується двома ознаками: перетворенням явищ, речей, процесів, а також новизною та оригінальністю (А. Бурова).

Видатні педагоги та вчені досліджували питання інновації і розробили технології для повноцінного розвитку особистості дитини: технології раннього навчання Г. Домана, «Технологія фізичного виховання дітей» М. Єфименко, «Методика використання схем-моделей для навчання дітей описових розповідей» Т. Ткаченко, «Будинок вільної дитини» М. Монтессорі, «Технологія особистісно-розвивального навчання» Ельконіна-Давидова, «Технологія розвитку творчої особистості» Г. Альтшуллера, ігрові технології Б. Нікітін, технологія «Чудеса на піску» Т. Грабенко, «Вчіться фантазувати» Н. Єгорова, технологія «Художнє слово і дитяче мовлення» Н. Гавриш, технологія «Казкові лабіринти гри» В. Воскобович тощо.

На нашу думку, впровадження інноваційних педагогічних технологій у практику навчання і виховання, має широкі можливості для всебічного розвитку особистості дошкільника. Проте означене питання є недостатньо вивченим і викликає труднощі у більшості педагогів.

Виникнення інноваційних технологій у педагогічній науці пов'язане із значущістю освіти для індивіда та суспільства, інтеграцією знань, підвищенню вимог до навчання та виховання, орієнтацією навчання на саму особистість, забезпечення її можливостей до саморозкриття. Їх розглядають як комплексний, цілеспрямований процес створення, розповсюдження та використання нового, метою якого є задоволення потреб й інтересів людей новими засобами, що веде певних якісних змін системи і способів забезпечення її ефективності, стабільності та життєздатності [3].

Професор О. Пометун та А. Пироженко визначають педагогічну технологію як «науково обґрунтовану педагогічну (дидактичну) систему, яка гарантує досягнення певної навчальної мети через чітко визначену послідовність дій, спрямованих на розв'язання проміжних цілей і задалегідь визначений остаточний результат» [4, с. 19].

Автори посібника «Педагогічна технологія» І. Прокопенко та В. Євдокимов визначають педагогічну технологію як системне

використання принципів на основі новітніх досягнень науки і техніки, що підвищує ефективність навчального процесу [5, с.105].

Інноваційні педагогічні технології насамперед представлені як відкритість майбутньому на шляху до здійснення освітніх завдань, зокрема: відкритість вихователя до діалогічної взаємодії з вихованцями (рівність психологічних позицій обох сторін), відкритість суспільству і культурі (прагнення педагога змінити дійсність), відкритість свого «Я» (формування і розвиток внутрішнього світу дитини).

Інноваційні педагогічні технології виникли і розвиваються на межі загальної інноватики, методології, психології, економіки освіти, соціології і теорії управління, теорії та історії педагогіки. Вони забезпечують умови для всебічного розвитку особистості дитини, свободу саморозвитку, здійснення її права на індивідуальну творчу діяльність.

Інноваційні педагогічні технології є специфічними і досить складними, потребують особливих знань, навичок, здібностей. Вони засвідчують в системі освіти якісно новий етап взаємодії й розвитку науково-педагогічної та педагогічної творчості і процесів застосування її результатів.

Аналіз означеної проблеми дозволив визначити переваги впровадження інноваційних педагогічних технологій, зокрема: задоволення нової потреби суспільства, перехід на новий рівень розвитку, внесення новоутворень у традиційну педагогічну систему та оновлення і вдосконалення змісту педагогічного процесу.

Підсумовуючи вищезазначене, можна стверджувати, що інноваційні педагогічні технології удосконалюють весь педагогічний процес, створюють оптимальні умови для повноцінного розвитку дітей дошкільного віку.

Список використаних джерел:

1. Державна національна програма «Освіта. Україна XXI століття» – К.: Райдуга, 1994. – 62 с.
2. Низковська О. В. Нормативні засади діяльності експериментальних дошкільних навчальних закладів // Дитячий садок. – 2009. – № 29-31 (509-511), серпень. – С. 33-35.
3. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / І. М. Дичківська. – 2-ге вид., допов. – К. : Академвидав, 2012. – 352 с. – (Альма-матер).

4. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід: методичний посібник / Автор.-укл. : О. Пометун, Л. Пироженко. – К. : А.С.К., 2002. – 136 с.

5. Прокопенко І. Ф., Євдокимов В. І. Педагогічна технологія: Посібник / І. Ф. Прокопенко, В. І Євдокимов. –Харків: Ос-нова, 1995. – 374 с.

Федунків Анастасія,

II курс магістратури, факультет педагогічний

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», м. Івано-Франківськ

Науковий керівник: **Кирста Н.Р.,**

кандидат педагогічних наук, доцент

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», м. Івано-Франківськ

НЕОБХІДНІСТЬ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Розроблення елементів інтерактивного навчання можна знайти в працях В.Сухомлинського, творчості вчителів-новаторів 70-80-х років (В.Шаталов, Є.Ільїн, С.Лисенкова, Ш.Амонашвілі та ін.), теорії розвивального навчання.

Наприкінці ХХ ст. інтерактивні технології набули поширення в теорії та практиці американської школи, де їх використовували під час викладання різноманітних предметів. В Україні розроблена та пропонується технологія інтерактивного навчання О.Пометун.

Мета і завдання інтерактивного навчання:

- розширення пізнавальних можливостей учнів, зокрема у здобуванні, аналізі та застосуванні інформації з різних джерел;
- можливість перенесення отриманих умінь, навичок та способів діяльності на різні предмети та позашкільне життя учнів;
- формування глибокої внутрішньої мотивації [3, с.71-77].

Слово «інтерактив» прийшло до нас з англійської (inter – взаємний, акт- діяти). Таким чином інтерактивний означає здатний до взаємодії, діалогу. Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації

спеціального ДНЗ; Базовий компонент дошкільної освіти, цілі, принципи, методика, моделювання і змістове наповнення навчально-виховної роботи з дітьми різних вікових груп із мовленнєвими порушеннями, спеціальне програмно-методичне забезпечення; сучасні досягнення спеціальної педагогічної науки та практики [4].

При обов'язковій умові наявності у нього повної вищої педагогічної освіти (магістр, бакалавр) зі спеціальності «Дошкільна освіта» або неповної вищої освіти (молодший бакалавр) зі спеціальності «Дошкільна освіта» та повної вищої педагогічної освіти за іншим фахом.

Отже, вихователь логопедичних груп повинен володіти цілою низкою знань, умінь та навичок, які не є обов'язковими для вихователя типової групи. У цьому і повинна полягати особливість підготовки вихователя до роботи з дітьми-логопатами.

Список використаних джерел:

1. Підготовка вихователя до розвитку особистості дитини в дошкільному віці : монографія / Беленька Г. В., Богніч О. А., Борисова З. Н. та ін. ; за заг. ред. І. І. Загарницької. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. – 310 с.
2. Колосова Н. М. Підготовка майбутніх вихователів до педагогічної підтримки дітей дошкільного віку : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти / Н. М. Колосова. – Ялта, 2012. – 19 с.
3. Рібцун Ю. В. Корекційна програма з розвитку мовлення дітей середньої логопедичної групи / Ю. В. Рібцун // Дошкільне виховання. – 2013. – № 4. – С. 2-7.
4. Рібцун Ю. В. Вихователь у логопедичній групі: молодший дошкільний вік: методичні рекомендації / Ю. В. Рібцун // Дошкільне виховання. – 2008. – № 8. – С. 17-19.
5. Словник психолого-педагогічних термінів і понять / [укл. Ю. В. Буган, В. І. Уруський]. – Тернопіль : ТОКІППО, 2001. – 179 с.
6. Филичева Т. Б. Основы логопеди / Т. Б. Филичева, Н. А. Чевелева, Н. А. Чиркина. – М. : Просвещение, 1989. – 304 с.
7. Чаговець А. М. Сучасна професійна підготовка майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів / А. М. Чаговець // Обрії. – 2008. – № 1 (40). – С. 99-102.
8. Шермет М. К. Логопедія / М. К. Шермет, В. В. Тарасун, С. Ю. Конопляста, В. О. Кондратенко, Н. В. Череди́ченко, І. С. Марченко, В. В. Тищенко, І. В. Мартиненко, О. Ю. Ромась. – К. : Слово, 2010. – 665 с.

Савко Леся Михайлівна,
студентка бакалаврату,
Мукачівський державний університет,
м. Мукачево

Науковий керівник: **Попович**
Оксана Михайлівна,
кандидат педагогічних наук, старший
викладач
Мукачівський державний університет,
м. Мукачево

ГОТОВНІСТЬ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОГО ВИХОВАТЕЛЯ

Сучасні дошкільники живуть у динамічному середовищі, яке постійно розвивається та змінюється. Характерними для них рисами стають – висока емоційна чутливість, розумова активність та обізнаність у більшості доступних сфер навколишньої дійсності; неврівноваженість нервової системи; незадовільний стан здоров'я. Саме тому сьогодні необхідно привести у відповідність до нових стандартів розвитку дошкільників професійну діяльність вихователів ДНЗ, сформувати їхню готовність до реалізації завдань креативного, творчого розвитку сучасної дитини-дошкільника. Готовність до інноваційної діяльності, як один із важливих компонентів професійної готовності, є передумовою ефективної діяльності педагога, максимальної реалізації його можливостей, розкриття творчого потенціалу. Адже, більшість проблем, що постають перед вихователями, та й взагалі педагогами, які працюють в інноваційному режимі, пов'язані із низькою інноваційною компетентністю.

Визначення сутності та змісту педагогічної компетентності – предмет наукових досліджень В. Андрущенка, В. Сластьоніна, З. Слєпкань, О.Мороза, В. Юрченка та інших вчених. Науковці розкривають структуру професійної компетентності педагога, вивчають і класифікують педагогічні уміння, визначають поняття складових компетентності тощо.

Шляхам формування окремих складових професійної компетентності педагога приділялась увага у працях А. Богущ, Н. Денисенко, Н. Гавриш, Е.Карпової, Н. Лисенко, Н. Ничкало, Т. Поніманської, Л. Хоружої та ін.

Деякі аспекти інноваційної діяльності педагога висвітлено в сучасних педагогічних дослідженнях українських науковців: філософські (І. Зязюн, О. Остапчук та ін.), психологічні (І. Бех, Т. Гальцева, С. Лубяньська та ін.), педагогічні (А. Вірковський, І. Дичківської, О. Дубасенюк, О. Козлова, К. Макогон та ін.), історичні (І. Аносов та ін.), соціокультурні (І. Гавриш, М. Романенко та ін.), предметно-методичні (О. Ковальчук, І. Манькусь, А. Мельник та ін.).

В умовах соціокультурних змін «наша педагогіка стикнулася з «обвальною» інноваційністю в освіті» [1], яка потребує відповідного оновлення зі сторони політики, щодо освіти, застосування педагогічних новацій, пошуку та впровадження нових форм, методів організації навчального процесу.

Інноваційну діяльність можна розглядати як комплекс заходів щодо забезпечення інноваційного процесу, основними функціями якої є зміни компонентів педагогічного процесу: цілей, змісту освіти, форм, методів, технологій, засобів навчання, системи управління тощо [4, с.47].

Сьогочасні дослідники виокремлюють єдність трьох складових інноваційного процесу: створення, освоєння та застосування нововведень.

Компонентами інноваційної компетентності та діяльності педагога є володіння, інформацією про інноваційні педагогічні технології, їх змістом і методикою; здатність до використання інновацій у навчально-виховній роботі; особиста переконаність у необхідності застосування інноваційних педагогічних технологій.

Досить часто провідним мотивом інноваційної діяльності є пізнавальний інтерес. Пізнавальні інтереси вихователя є зорієнтовані на використання інноваційних освітніх технологій, концентруються навколо потреби у розумінні різноманітних аспектів особистісної орієнтації освіти; ступеня ефективності педагогічної діяльності, на осмисленні власного досвіду, формування своєї позиції щодо змін у системі освіти; використанні нових знань у власній продуктивній діяльності.

Теоретичне осмислення сутності інноваційної діяльності педагога дає можливість дійти до висновку, що перехід до інноваційної діяльності та її успішність є можливою, завдяки, усвідомлення вихователем необхідності та практичної значущості інновацій у системі освіти не тільки на професійному, а й на особистісному рівні, а її реалізація потребує не лише володіння базисними знаннями педагогічної інноватики, але й сформованості готовності до даного виду діяльності.

Складність процесу формування готовності вихователя до інноваційної діяльності свідчить про доцільність та необхідність розпочинати його ще під час професійної підготовки майбутніх фахівців у навчальних закладах.

Готовність вихователя до інноваційної діяльності є ознакою, яка включає усвідомлення цінності інноваційної діяльності, знання методології, теорії та практики педагогічної інноватики, визначення оптимальних способів інноваційної педагогічної діяльності, оцінку власних можливостей у їх співвідношенні з наступними труднощами, що пов'язані з введенням педагогічних інновацій і необхідністю досягнення високих результатів професійної діяльності [3, с.154-162].

Отже, готовність вихователя до інноваційної педагогічної діяльності є важливою умовою до професійного зростання фахівців дошкільної освіти. Для того, щоб ця діяльність була ефективною у педагога має бути бажання стати хорошим вихователем, прагнення до професійної самоосвіти та самовиховання, високий рівень самоконтролю, готовність до співробітництва з іншими, вміння долати труднощі, впевненість у собі, усвідомлення відповідальності за життя, здоров'я та розвиток дітей.

Список використаних джерел:

1. Козак А. В. Структура та ознаки інноваційної професійної діяльності викладача вищого навчального закладу / А. В. Козак // Педагогічний процес: теорія та практика. – 2012. – № 2. – С. 50-60.
2. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології, 2013, № 7 (33).
3. Хуторской А. В. Педагогическая инноватика: методология, теория, практика / А. В. Хуторской. – М. : Изд-во УНЦ ДО, 2005. – 222 с.